

Đi Thăm Melbourne, Úc Châu

Ngọc Hạnh

Từ Milford Sound, New Zealand, du thuyền đi 3 đêm 2 ngày, đến hải cảng Melbourne vào 8 giờ sáng. Nơi này cách trung tâm thành phố chừng 3 dặm. Lúc tàu lên đèn trên biển du khách hoặc phơi nắng trên boong tàu, ngâm mình ở một trong gần cả chục hồ bơi lớn nhỏ trên tàu, tập thể dục, chơi ping pong, xem phim, đọc sách,

học vẽ, học xếp khăn, học làm bếp, cắm hoa hay khiêu vũ hoặc nghe kể chuyện. Ngoài ra các cửa hàng trên tàu và phòng bạc mở cửa cho những ai thích mua sắm hay muốn đem tiền tiêu vào các cuộc đổ đên.. Hôm ấy phòng ăn tự chọn (buffet) mở cửa lúc 6 giờ 30 thay vì 7 giờ cho những người đi những tours đầu tiên có thể dùng điểm tâm trước. Tàu đậu sát bến cảng với nhiều tàu khác.

Rời tàu du khách xếp hàng rồng rắn qua máy kiểm soát. Trước khi đến máy an ninh, mọi người đều để túi xách xuống sàn nhà hoặc hạ thấp túi để con chó lùn lùn xinh xinh ngửi ngửi ví hay túi của mình. Không có gì, nó đi nhanh qua người khác. Nếu nó dừng lại, không đi nữa, tức trong túi có thức ăn, chủ nhân được đứng riêng ra, bỏ các thức ăn lại mới được đi tiếp. Úc Châu có quy luật rất nghiêm được thi hành chặt chẽ ở mỗi hải cảng. Du khách không được mang súc vật, hoa, trái cây hay các loại thực phẩm vào Úc. Vi phạm bị cấm lên bờ, phạt tiền và có khi bị giam giữ nữa.

DÂN SỐ:

Melbourne là thủ đô của bang Victoria, có gần 4 triệu dân, trung tâm văn hóa, kỹ nghệ, thương mại. Thành phố nổi tiếng về thể thao, mỹ thuật, thời trang, đã mở Thế vận hội mùa hè vào 1956. Vào thời kỳ tìm mỏ vàng 1850, Melbourne là thành phố được xem quan trọng và đông dân nhất Úc. Đến đầu thế kỷ 20, Sydney chiếm ngôi vị đông dân và trù phú, Melbourne tụt xuống hàng 2. Dân số tăng 50% kể từ năm 2003 (theo Bách khoa toàn thư Wikipedia)

KHÍ HẬU:

Mùa đông Melbourne không có tuyết trắng bao phủ khắp nơi nhưng lạnh hơn các nơi khác ở Úc, hơi nước bị đông giá (frost) đóng cứng một lớp mỏng trên mui xe hay thành cửa trong thành phố và cả ngoại ô. Mùa xuân nắng đẹp và thời gian kéo dài. Mùa hè nóng và khô.

KINH TẾ:

Melbourne có kỹ nghệ đóng tàu. Du lịch đem lợi tức đáng kể cho thành phố. Năm 2004 có 7, 6 triệu du khách nội địa và 1,8 triệu du khách quốc tế thăm viếng Melbourne. Hai trong 4 ngân hàng lớn NAB và ANZ trụ sở chính ở thành phố này.

GIAO THÔNG:

Giao thông công cộng rất tốt: xe lửa, xe bus, xe điện. Từ thế kỷ 19, xe lửa Melbourne lớn thứ nhì thế giới. Có khoảng 300 đường xe bus và 750 xe điện chạy từ trung tâm thành phố đến các ngoại ô, lộ trình dài từ 12 cây số đến 20 cây số. Nơi nào xe điện không đến được có xe bus thay thế. Xe taxis nhiều lắm và thường túc trực ở các khách sạn hay thương xá lớn. Ngoài ra các trạm taxi rải rác trong thành phố. Nhiều xe tư nhân. Hải cảng Melbourne quan trọng bậc nhất nước Úc và 4 phi trường đưa đón khách di chuyển nội địa và quốc tế.

GIÁO DỤC, Y TẾ:

Phần lớn Trung, Tiểu học miễn phí nhưng khoảng 35% học sinh Trung, Tiểu học theo học trường tư. Một số trường tư công giáo, một số thuộc về tư nhân. Hai trường Đại học lớn ở Melbourne là The University of Melbourne và Monash University. Nhiều trường Đại học cổ như trường Luật thành lập từ 1857, Engineering (1860), trường Y khoa (1862), Nha khoa (1897), Âm nhạc (1897).

Melbourne có 30 nhà thương công cộng và 13 cơ quan Y Tế (Health Service Organization). Nhà thương công cộng lớn nhất là Royal Melbourne Hospital, The Alfred Hospital và Austin Hospital. Nhà thương tư lớn nhất là Epworth Hospital và St Vincent Hospital.

DU NGOẠI:

Các du khách đi tour cùng nhau lên xe bus theo giờ ấn định. Không nên đến trễ vì xe rời bến đúng giờ. Có 21 tours cho du khách lựa chọn. Tour dài nhất 8.30 tiếng, tour ngắn nhất 3.30 tiếng, giá từ 136\$ đến 38\$. Du khách thăm viếng 1 hay 2 nơi trong các địa điểm kể trên như viện bảo tàng Văn hoá (3.30 giờ), đi xe đạp (4 tiếng), thăm vườn Kangaroo và con Koala dài 7 tiếng, lặn xuống nước xem cá dài 8 tiếng, thăm thị xã hoặc ngoại ô.. Chúng tôi lên xe bus có máy lạnh đi về phía ngoại ô. Rời bến cảng xe chạy dọc theo Beach St, con đường tráng nhựa và rộng rãi có 2 chiều, mỗi chiều 3 hàng xe chạy. Giữa đường có hàng cây ngăn con lộ làm hai hướng xuôi ngược. Vĩa hè rộng lát gạch sạch sẽ. Những cây palm lá xò ra như những chiếc quạt thật to, thân cây sần sùi nhưng thẳng tắp trồng dọc dài theo vĩa hè. Đường này một bên là bãi biển rất đẹp, 1 bên cao ốc, biệt thự xinh xắn. Đi một quãng thấy công viên, hoa cỏ cắt xén công phu. Bể gỗ để rải rác trong vườn. Trong công viên cây cỏ xanh tốt, có sân chơi cho trẻ con, cầu tuột, xích đu, ngựa gỗ v. v. màu mè vui mắt.

Xe đi qua cầu dài, bề ngang rộng rãi. Mỗi chiều có 4 hàng xe chạy. Từ trên cầu nhìn xuống thấy xa xa hai bên chân cầu nhà mái đỏ lô nhô, và trên mặt nước xanh, những chiếc tàu trắng nhỏ rải rác tạo nên bức tranh tuyệt đẹp. Qua khỏi cầu là đường William Town Road. Hai bên đường cảnh trí nhà cửa giống như tỉnh nhỏ Việt Nam. Nhà tường gạch, mái ngói đỏ, trước sân trồng vài bụi hoa, hay vài chậu kiểng xanh tốt. Bà hướng dẫn bảo nhà độ 200.000 Mỹ kim đến 1/2 triệu một cái. Qua khỏi cầu một khoảng ngắn là vườn bán cây cảnh (nursery) rộng rãi. Những giỏ hoa xinh xắn treo lủng lẳng trên giàn, các loại cây còn non trổ hoa màu sắc rực rỡ bày đầy trong vườn chờ khách đến mua về nhà trồng trọt. Được biết ở Melbourne nước tưới cây bị hạn

ché tuy nhiên cây cảnh vùng này vẫn xanh tốt. Xe chạy ngang qua nhà thờ Holly Trinity sân cỏ gọn gàng sạch sẽ. Xe đến thị trấn William.

Thị trấn William: Xe bus đậu dưới bóng của khu vườn nhỏ gần trạm thông tin. Phố phường, tiệm buôn, tiệm

ăn, tiệm quần áo, tiệm rượu, tiệm nữ trang dọc theo con đường. Bên kia ngã tư đường, phố cao 2, 3 tầng, phần lớn là nhà hàng ăn uống, ngân hàng, quán rượu v. v. trông khang trang. Con đường trước trạm thông tin rất đông khách bộ hành đi lại. Vĩa hè lát gạch, có nơi họ bày hàng hóa ra cả lề đường: đồ thủ công nghệ, các quần áo bán hạ giá (solde).. Nhà phố trước trạm thông tin cao độ 2 tầng, xem như buôn bán sầm uất ở vùng ngoại ô. Chúng tôi ghé vào cửa hàng tạp hoá và quà lưu niệm lớn trong con đường. Nơi này bán các phẩm vật của nhiều quốc gia như kim tự tháp làm bằng kim khí, hình các vua và nữ hoàng Ai Cập bằng gốm (ceramic) hay gỗ tốt mạ vàng.., các búp bê Nhật bản mặc áo kimono tóc bới cao, cài lược rất xinh xắn, các kiểng gỗ đen bóng của võ sĩ Nhật, những xấp tơ, khăn quàng Ấn Độ, những

bộ quần áo Trung quốc v. v... Tiệm nữ trang nằm bên cạnh. Chúng tôi vào xem chơi nhưng cuối cùng chị bạn mua được chuỗi ngọc thạch đẹp với giá phải chăng. Chỉ còn một chuỗi duy nhất.

Tới giờ tập trung để trở về du thuyền nên dù tiếc rẻ là chưa thăm hết khu phố, mọi người phải quay trở về điểm hẹn. Có điều chúng tôi ngạc nhiên là thành phố sạch sẽ nhưng có nhiều ruồi. Chúng bay vo ve thật khó chịu, đậu lên áo, lên vai.. và bay cả vào xe bus dù xe có máy lạnh. Bà hướng dẫn bảo có xịt thuốc trừ ruồi nhưng vẫn không trừ hết được. Chúng đến Melbourne vào mùa hè và bay đi đâu mất hết vào các mùa khác, có năm nhiều, có năm ít. Lúc trở về du thuyền xe chạy một vòng thăm trung tâm thành phố Melbourne cho biết. Chúng tôi nhóm Việt Nam 6 người và các du khách khác thấy thị trấn có công viên đẹp, nhiều cao ốc hiện đại, thấy kho bạc, quốc hội, bảo tàng viện, tiệm 7 Eleven, khu cộng đồng người Ý.

Đường Lygon va Carlton: là khu hàng ngàn gia đình người Ý cư ngụ. Họ thành lập cộng đồng, sinh hoạt theo kiểu cách của dân Ý. Đường phố toàn là hiệu ăn, tiệm buôn, hàng quán của người Ý. Ngoài đường phố tập nập dân Ý đi lại. Họ tản bộ, mua sắm, ăn uống và hưởng không khí đượm màu quê hương dân tộc.

Victoria St: giống như khu Saigon Nhỏ của Việt Nam ở California, có siêu thị Á châu, nhà hàng ăn uống Việt rất ngon, hàng hóa dành cho người Việt, khách hàng nói tiếng Việt thoải mái như ở đất nước Việt Nam.

Mua Sắm:

Queen Victoria Market: ở góc đường Victoria và Elizabeth Street. Mở cửa từ thứ 3 đến thứ năm, từ 6 giờ đến 14 giờ, thứ sáu từ 6 giờ sáng đến 18 giờ, ngày thứ bảy và chủ nhật 9 giờ đến 16 giờ với cả ngàn gian hàng bán đủ các loại rau cải, thịt cá, bơ, sữa, pho mát, hoa, trái cây, từ thức ăn đến gia

dụng của người bản xứ, người ngoại quốc như Hy Lạp, Ấn Độ, Việt Nam v. v.. Chủ Nhật nơi này bán đủ thứ, thượng vàng, hạ cám, từ hàng đất đến hàng rẻ tiền.. Khách hàng tấp nập mua bán vào ra.....

City Centre: ở đường Bourke và đường Collin: các cửa hàng bán quần áo, kính mát, giày ví thời trang, dọc theo 2 con đường. Tiệm nọ gần tiệm kia. Màu sắc rực rỡ vui mắt nhất là khu phố Trung Hoa (Chinatown), các phụ tùng, quần áo đều theo một mốt v.v..

Đường Toorak, South Yarra: Bán hàng hiệu đắt tiền nổi tiếng cho người giàu có. Cửa hàng bày biện hàng hóa sang trọng, sáng sủa, hấp dẫn dù nhìn qua cửa kính cũng thấy vui mắt.

Công Viên:

Carlton Gardens: thành lập thế kỷ từ thứ 19, ở Victoria Street, trước Royal Exhibition Building, cũng là Melbourne Museum, có đường đi cho khách bộ hành, lối dành cho xe đạp, nhiều cây to bóng mát, kiến trúc theo lối cổ điển, cân đối hài hòa..

Birrarung Marr khánh thành tháng 1 năm 2002, là công viên mới thành lập đầu tiên sau cả 100 năm, tọa lạc bên bờ sông Yarra. Có nhiều tượng điêu khắc mỹ thuật lớn nhỏ, nhiều cây mới, có khu rộng lớn như một hí viện, có thể dùng cho đại nhạc hội hay trình diễn âm nhạc, kịch nghệ.., có sân chơi cho trẻ con, đường dành cho người đi xe đạp, đường xe lửa chạy vòng quanh công viên, các trò chơi điện tử hiện đại cho trẻ con vui chơi và kích thích, mở mang óc sáng tạo cho con em.

Vườn Bách Thảo Hoàng Gia (Royal Botanic Gardens) rộng cả 100 mẫu tây, trồng hàng ngàn loại cây cảnh. Trong có ao cá, hồ phun

nước, vườn hoa, lối đi cho người tản bộ, lối đi trải nhựa dành cho người đi xe đạp, quán café, cửa hàng bán quà lưu niệm. Các đường trải nhựa uốn lượn quanh co dưới tàng cây bóng mát, băng gỗ rải rác đó đây. Cảnh trí tao nhã, thơ mộng. Hướng dẫn viên bảo ít nhất phải mất nửa ngày mới đi hết vườn bách thảo.

Khu Trung Tâm Thương Mại Melbourne có nhiều kiến trúc lịch sử như Dinh Triển Lãm Hoàng gia (Royal Exhibition Building), Tòa Đô Chánh (Melbourne Town Hall), Nhà Quốc Hội (Parliament House) v.v.. Chúng tôi không được xuống xe dù 5, 10 phút để chụp ảnh vì không nằm trong chương trình du ngoạn nên xe không thể đậu cho du khách thưởng ngoạn cảnh đẹp thành phố.

Downtown Melbourne:

Chúng tôi trở về du thuyền ăn cơm trưa xong cùng nhau tự túc trở lại thị trấn, không theo tour du thuyền. Ra khỏi trạm an ninh chúng tôi đi xe con thoi miễn phí (shuttle) đến bến xe điện. Khu này có nhiều hàng quán, tiệm giải khát, bán quà lưu niệm, quần áo tắm biển, áo thun v.v. và bán cả vé xe điện. Một vé khứ hồi giá 6,50 Úc kim. Mỗi 15 phút có một chuyến và mất độ 20 phút, xe đến thị trấn. Chúng tôi định đến thị trấn vào khoảng 13 giờ, đi xem phố phường vài giờ và trở về bến tàu khoảng 16 giờ để gặp anh chị bạn. Anh chị định cư ở Melbourne gần 30 năm trong lúc chúng tôi sống ở Mỹ cũng gần 30 năm. Chẳng may khi lên xe điện đi độ 15 phút, xe bị trục trặc, tất cả hành khách phải chuyển sang xe khác. Nhưng người địa phương bảo đó là lần đầu tiên xe điện có vấn đề trong thời gian hơn 10 năm họ dùng xe điện. Lúc trở về tàu, chúng tôi bị một việc không may khác, một chiếc xe nhà bị tai nạn nằm quay trên đường rầy xe điện. Chúng tôi có thể chờ khi dọn dẹp sạch sẽ rồi đi nhưng sợ trễ giờ nên vội vã lên xe bus về tàu. Dù thế anh chị bạn không thấy chúng tôi ở điểm hẹn, chờ 15 phút, đi tới đi lui sau cùng 2 người đi luôn về nhà. Chúng tôi biết tin, tiếc ngẩn ngơ.

Đến thị trấn vui tươi, thấy đường phố hiện đại, nhiều cao ốc cao vợi tới tận, giống như các thành phố lớn ở Mỹ. Ngân hàng, nhà thuốc, các tiệm buôn lớn, sang trọng, hàng hóa đắt tiền, trưng bày đẹp, người đi lại đông đảo, vỉa hè rộng rãi, sạch sẽ có cây to cho bóng mát. Xe tư nhân phần lớn mới, bóng láng. Đi bộ nhưng chúng tôi cũng thấy thoải mái vì cảnh trí sáng sủa, hấp dẫn của thành phố. Người lái xe cũng như khách bộ hành đều tôn trọng luật lệ đi đường, băng qua đường có trật tự. Trạm xe điện nằm giữa đường, cạnh đường rầy xe điện, trạm xe bus bên lề đường. Khách lên xuống tuần tự, không chen lấn hỗn độn. Các nhà hàng ở downtown thật đẹp, rộng rãi. Có nơi họ bàn ghế bày ra cả lề đường giống như cafeé trottoir ở Paris thủ đô nước Pháp. Các thương xá lộng lẫy, sáng sủa, to như thương xá các thành phố lớn của Mỹ, từ nơi bán các vật dụng nhà bếp, nơi bán các máy móc hay tiệm nữ trang, tiệm sách v. v.. đèn sáng choang, hàng hóa trang hoàng bắt mắt.

Chúng tôi đến Melbourne vào 19/12/07. Thời gian này các trung tâm thương mại, các tư gia, tiệm buôn ở Mỹ đã tung bừng trang hoàng cho ngày lễ Giáng sinh nhưng Melbourne trừ những cửa hàng lớn, thành phố chưa có mấy nơi trang hoàng cho ngày đại lễ rầm rộ như ở Mỹ. Hàng hóa Úc mắc so với giá cả Mỹ, từ đôi giày, cái ví, đến quần áo, bưu thiếp (postcard) - ở Mỹ giá 1 mỹ kim 4 tấm, ở Úc 96 xu 1 tấm. Quần áo mắc gấp 2, gấp ba. Xăng thì 6 mỹ kim 1 gallon. Bạn tôi định mua áo len về làm quà cho các con vào dịp Giáng sinh nhưng giá áo len đắt còn phải mang về công kênh nên 6 người chúng tôi chỉ nhìn hàng hóa qua cửa kính cho vui thôi. Quanh quẩn lại đến giờ rời thị trấn trừ phú bạc nhì nước Úc, chúng tôi chụp cho nhau ít hình ảnh của thành phố làm kỷ niệm xong đón xe về du thuyền. Di chuyển trong thành phố và ngoại ô dùng xe công cộng vừa nhanh vừa rẻ. Melbourne cũng bị nạn kẹt xe vào giờ cao điểm nên dùng xe điện di chuyển có lẽ nhanh nhất vì nó có đường đi riêng biệt, sau đó là xe bus.

Hôm ấy tàu rời bến êm đềm vào 18 giờ khi ánh nắng chiều còn vương trên cành cây ngọn cỏ. Hàng trăm du khách đứng trên boong tàu, ngắm cảnh chiều tà. Riêng tôi nhìn những lượn sóng chen chúc nhau vỗ vào thân tàu, băng khuâng nhớ đến nước Việt Nam, nhớ đến con sông Cửu Long hiền lành và những người đánh cá ngoài biển khơi, mong họ có cuộc sống ấm no, trời yên biển lặng. Mặt trời sẽ lặn vào 20 g 41 phút, nhường cho bóng tối màn đêm phủ lên biển cả và vạn vật..

Ngọc - Hạnh
Virginia, Mùa đông 2007